

presenten després el projecte i se firma el conveni. Home, ¿com que no? Aixina és com se fa. En el debat pressupostari en Les Corts eixa línia desapareix, desapareix la línia nominativa. Y yo insisto, es del género tonto fer un projecte pilot per a una línia nominativa que no està i no existix en el pressupost.

Però no patisca, l'any que ve ho farem per convocatòria pública. No només en la conselleria d'igualtat, sinó en la resta també, perquè aixina és com s'ha de fer. I, efectivament, heretarem de vostés les línies nominatives que en este pressupost desapareixeran. No tinga vosté cap dubte, nosaltres sí que governem transparentment. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

La senyora Ortiz Vilella:

Gracias, señor presidente. *(La diputada parla amb el micròfon desconnectat)*

El senyor president:

A vore. Ara.

La senyora Ortiz Vilella:

(Inoïble) ... señora Oltra, creo que coincidiremos usted y yo que es muy censurable que le quite la línea nominativa a Cáritas y se la deje a Carns de Morella. *(Aplaudiments)*

Señor Ximo Puig... Buenos días, señor presidente.

Voy a leer parte de una carta que usted conocerá y que se le envió desde el Partido Socialista a la señora Briones, a los ciento veinte orientadores del Servef a los que ahora quieren despedir. «La coherencia política e institucional ha llevado al PSPV a incluir la creación de un cuerpo técnico de orientadores de empleo en nuestro programa para las selecciones autonómicas de mayo de 2015. Es por todo ello por lo que en estos últimos días de campaña electoral me dirijo a vosotros para pedirlos el voto para el PSPV.»

Esos mismos días, usted, señor Puig, en el Foro Europa dijo: «Prometo una auditoría ética del comportamiento del altos cargos, –concretamente dijo– será una auditoría que eleve la autoridad moral y el comportamiento del gobierno y de la administración.» Y yo le pregunto: ¿va usted a pedirle responsabilidades políticas a la señora Briones por engañar a los ciento veinte orientadores a cambio del voto? ¿Piensa usted aplicar esa auditoría ética con su compañera del partido, la señora Briones, y con la número dos de sanidad, la señora Dolores?

Muchas gracias, señor Puig. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Vicepresidenta del Consell.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Mire, senyora Ortiz, és que són vostés molt atrevits, ¿eh? Són vostés molt atrevits. Primera, Cáritas, ara, té el doble de partida pressupostària en acció comunitària que amb vostés. ¿Val? *(Aplaudiments)* Comencem per ahí. Comencem per ahí.

Les ONG estan contentíssimes amb el canvi que hi ha havut a la conselleria, *(remors)* perquè n'hi ha el doble de diners que abans, perquè se compta amb ells. *(Remors)* Sosiéguense, que la campanya no comença fins les dotze. Tranquils, ¿eh?, tranquils. Perquè se compta amb ells, perquè se compta amb ells per als plans que porten endavant les conselleries d'este govern.

I respecte de la senyora Briones, ¿com s'atreixen? ¿Com s'atreixen? En campanya electoral, la gent demana el vot, ¿no? ¿És aixina o no? Bé, vostés obligaven la gent a anar als actes, als alts càrrecs, als actes del PP. *(Aplaudiments)* Això ací no se fa.

Vostés..., vostés estan intentant confondre. Vostés estan mentint. *(Remors)* Vosté està parlant d'un alt càrrec. Eixa carta, la senyora Briones l'envia quan no és alt càrrec, ni és directora general, ni és res. És una candidata, és una candidata d'un partit, és una dirigent d'un partit que envia les seues declaracions d'intencions als treballadors del Servof i a qui vullga escoltar-la, igual que fan vostés i igual que fan tots els partits. Com a directora general no ha fet absolutament res. *(Aplaudiments)*

I dir... i dir, i acabe... ¡Però és que si no se callen, no puc contestar!

El senyor president:

Senyories, és que no han deixat d'interrompre en tot moment a la resposta. *(Remors)* I, per tant, demane silenci... demane silenci perquè puga finalitzar la intervenció.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Mire, té igual, si vostés no volen sentir la resposta. ¿Sap vosté el que dóna vergonya en campanya? Sentir una gravació que diu: «Mil, dos mil, tres mil, quatre mil... dos milions de peles.» *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyories, continuem amb la sessió de control. Ara, la pregunta que formularà el síndic del Grup Compromís.

Senyor Ferri. *(Remors)*

Senyories, anem a escoltar la pregunta del senyor Ferri amb el respecte que es mereix.

Senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor Marzá.

Senyor Puig.

En primer lloc, i davant les amenaces, tot el suport del nostre grup a vostés i, per davant de tot, sempre la democràcia. (*Aplaudiments*)

Senyor president, en esta ocasió aprofitem per a preguntar al Consell per la regulació de les fundacions públiques de la Generalitat valenciana. I ens interessa perquè les fundacions públiques o les fundacions amb participació pública han segut un bon caldo de cultiu, un bon ecosistema per als «xanxullos», la corrupció, i a tots ens vénen al record notícies en premsa, com, per exemple, les de la Fundació Agua y Progreso, un autèntic xiringuito dels governs del Partit Popular on es van gastar més de set milions d'euros; dos d'ells, dos milions d'euros només en salaris com va denunciar el senyor Signes.

També podíem parlar de la Fundación V Encuentro Mundial de las Familias, una fundació que recordem estava dirigida *de facto* pel senyor Cotino. I no ho dic jo, ho diu el jutge; que el jutge, a més, acusa el senyor Cotino d'«asociación ilícita» i de demanar diners, donacions a l'església a canvi de contractes.

Senyor president, la pregunta en esta ocasió és per les fundacions, per tot el que està eixint en premsa i per tot el que anem descobrint dia a dia. Com sap, des de Compromís, continuem preguntant i demanant de forma contínua informacions al Consell per saber tota la veritat sobre la ruïna que ens han deixat. I pot ser a algú li molesta que es conega la corrupció. A nosaltres el que ens molesta és que s'haja furat de tal manera als valencians i les valencianes.

Anem a parlar, per exemple, dels contractes de les fundacions de la Generalitat valenciana amb una empresa del cas Taula, de finançament il·legal del Partit Popular. L'empresa es diu Thematica Events, una empresa xicoteta, que segons el seu..., es dedica al *catering*, una empresa xicoteta. I servia tant per a captar contractes de l'administració com per a blanquejar *las mordidas* que obtenien. Esta empresa obtenia contractes, sobretot, de fundacions, d'ens, d'empreses públiques que no estaven sotmeses a tanta..., diguem-ne, a tants controls com l'administració pública.

Per exemple, parlem de la Fundació Jaume II el Just, una fundació que estava encarregada de gestionar el monestir de la Valldigna, de Santa Maria de la Valldigna, i que, segons l'estatut de Camps, era «el centro espiritual de los valencianos». Camps, per cert, que eixe sí que no llegia els diaris. Això ho deia ell mateixa. Durant temps, la fundació va estar gestionada, o saquejada, segons com es vullga vore, pel senyor Vicente Burgos, amic de la joventut del senyor Camps i exmarit de María José Alcón, que els sonarà també molt perquè està també en *liza* últimament.

Doncs bé, hem demanat la facturació d'eixa fundació amb l'empresa Thematica Events –recordem, una empresa xicoteta dedicada al *catering*–. ¿Saben quantes factures n'hi ha d'esta fundació amb esta empresa? Cinquanta-sis factures. Cinquanta-sis factures, amb un total de..., un muntant total d'1,6 milions d'euros en menys de dos anys –ací estan–, 1,6 milions d'euros en una fundació xicoteta que gestionava el monestir de Santa Maria de la Valldigna amb esta empresa.

Ací hi ha factures tan variades com una de 239.131 euros per organitzar el festival de la música de la tecla, on n'hi ha res de *catering*, o una molt curiosa, que era, concretament, per cent mil euros, per muntar el *evento* Multaqa. Però cent mil euros, vull dir, ni un cèntim més ni un cèntim menys, ahí justet, arriba ahí i diu, «acò, la Multaqa, cent mil euros», tal qual.

Una altra factura per portar al senyor Vicente Burgos des de Tavernes a Torrelodones, 313 euros.

Una altra factura per lloguer de vehicle per a dos dies per al senyor Vicente Burgos, de 434 euros i, a més, «arreglos de los desperfectos en el vehículo de alquiler» d'eixos dos dies, 364 euros. Tot això ho feia una empresa de *catering*, atenció. Jo no sabia que el *catering* aplicava a tantes coses. Per tant, tenim un bon exemple de com gestionaven els diners el Partit Popular en les fundacions i en el centre espiritual de *los valencianos*.

Però hi ha més casos. Anem ara a la fundació del Palau de les Arts, 12 d'agost de 2015, acta número 10, reunió on estava el senyor president de la comissió executiva, que era Gerardo Camps, conseller d'economia; el vicepresident, que era el senyor Font de Mora, de cultura, educació i esport; secretari autonòmic Luis Lobón i la secretària autonòmica Concepción Gómez Ocaña. Es reuniren a la una i mitja i decidixen fer una contractació urgent per a inaugurar el Palau de les Arts en octubre de 2005. Un palau que no va entrar en funcionament fins a octubre de 2006, molt conseqüent això de fer-ho de forma urgent.

La qüestió és que fan un concurs negociat sense publicitat i, ¿quines són les empreses que porten a eixe concurs negociat sense publicitat? Bé, primer n'hi ha una que es diu SIM SL, una empresa gallega que està dirigida per un exdirector general del Partit Popular en la Xunta de Galícia, i la segona era Thematica Events, que era la que es va emportar el contracte, i la tercera era Universo Selección, participada per Engloba, on està el *sobrinísimo* de la senyora Barberá, que utilitzava per a fer contractes públics. Per tant, tres empreses molt desvinculades del Partit Popular.

Bé,...

El senyor president:

Senyor Ferri, acabe de formular la pregunta.

El senyor Ferri Fayos:

...-vaig acabant, senyor president– en realitat concursos negociats sense publicitat i amb molta mala olor, que va acabar amb un contracte de sis-cents mil euros per a una de les empreses del 3%.

Senyor president, queda demostrat que les fundacions públiques han segut un hàbitat perfecte per a les mangarrufes del Partit Popular, i per això li pregunto: ¿quins plans té el Consell per a la regulació de les fundacions públiques de la Generalitat valenciana?

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, de veritat, senyor Ferri. Moltes gràcies.

Com sap vosté perfectament, perquè en l'anterior legislatura vosté va desenvolupar una tasca important, clau per a la salut democràtica i econòmica d'este país, com era el desemmascar pràctiques corruptes, les fundacions públiques han estat una eina utilitzada per l'anterior Consell per a amagar determinats comportaments per als quals ni les empreses mercantils els resultava fàcil, eren massa restrictives. Unes pràctiques que encara hui, com saben, tenen, malauradament, molta presència... -ix ací, en els mitjans de comunicació-, molta presència sobretot en els jutjats. Per desgràcia dels valencians, eixa hipoteca reputacional ens pesa d'una manera extraordinària, però entre tots ho anem a aconseguir alçar.

La utilització de les fundacions públiques com a niu de corrupció dugué a la proliferació d'estes entitats. L'any 2011 sumaven un total de trenta entitats. A 30 de juny de 2015, havien acumulat unes pèrdues de 46,6 milions i un passiu de 123,3 milions, del qual 37,5 milions eren deutes amb proveïdors. Eren aquells temps de vi i roses que han acabat en esta enorme ressaca.

El paradigma de tot això pot ser..., hi han moltes, vosté n'ha referit algunes quantes, però hi ha una que és especial per la seua significació, és la Fundació V Encuentro Mundial de las Familias. Convertiren la visita del papa en un esdeveniment de corrupció més, un cost per a les arques públiques de més de vint-i-dos milions d'euros. ¡Quants de col·leges, consellers d'educació, havérem pogut fer amb 22 milions d'euros!

Precisament, acabem ara de rebre l'informe de la intervenció sobre esta fundació i que afecta el període 2010. La intervenció denuncia l'absència general de compliment de legalitat dels mecanismes de control en les contractacions, així com la gestió comptable i administrativa, al temps que subratlla la il·legalitat pel fet de no haver estat considerada entitat pública des de 2010. Hi ha dades sorprenents. Sàpiga que el pressupost per a la construcció de l'altar pujà a un milió i mig d'euros. I en concepte d'allotjament hotel·ler es facturaren 1.700.000 euros.

Malauradament, hi ha hagut molts de casos con estos, com el que he significat. I això va ser un resultat que, finalment,

hi havia una part d'eixa desfeta que anava, a més, a les caixes del finançament irregular. Hi havia un dopatge institucional a través de les fundacions, és el cas d'Agua y Progreso al qual vosté ha fet esment. Esta va ser una fundació creada al 2004 per a obrir la guerra de l'aigua contra el govern de Zapatero en aquell moment. Quan va guanyar Rajoy ja no era necessària, perquè, com sap tot el món, se va fer el transvasament de l'Ebre i, per tant, ja no feia falta. I, per tant, en el camí ens vam deixar 7.200.000 euros. Bé, per tancar el cercle, Agua y Progreso cotitzà també i pagà a la trama Gürtel.

Actualment, hi ha onze fundacions actives, pràcticament un terç de les existents en 2011, mentres que hi ha altres quatre en procés de liquidació. Tenen contractades a 1.212 persones, si bé més de dos tercers parts pertanyen a fundacions sanitàries i es tracta en molts de casos de personal investigador de gran qualificació.

Però ara hem de donar un gir de 180 graus del que ha sigut tota esta etapa de gestió negativa. Per tant, com vosté és coneixedor, s'està preparant una nova llei del sector públic instrumental de La Generalitat. I en eixe sentit li puc avançar que la nova legislació blindarà l'equiparació de fundacions quant als mecanismes de control i tutela financera respecte a la resta d'entitats que integren el sector públic valencià. Un sector públic que és important, però ha de ser un sector públic dedicat a allò que s'ha de dedicar.

D'entrada li avance: primer, la creació d'una fundació pública exigirà la presentació d'un pla d'actuació que incloga un estudi economicofinancer; segon, es crea una comissió de diàleg social que elaborarà una proposta sobre la negociació col·lectiva, s'han acabat xiringuitos en que cadascú se posa el sou que vol; en tercer lloc, totes les ofertes d'ocupació i convocatòries per a contractació hauran de publicar-se en el DOCV.

Així mateix, hi haurà un registre dels ens que integren el sector públic instrumental, hi haurà també una normativa que regisca la contractació igual com en La Generalitat en matèries de clàusules i responsabilitat social. I les fundacions estaran sotmeses a la supervisió contínua de la Direcció General del Sector Públic.

Senyories, més transparència, més control, més exigència i màxim respecte a l'ús dels recursos escassos que tenim els valencians.

El Pla d'auditoria del sector públic 2014, l'últim disponible, revela que totes les fundacions analitzades incorregueren en algun incompliment d'il·legalitat, tant en matèria de personal com en contractacions com (*inintel·ligible*) ...

Anem a elaborar una llei que efectivament vol ser de punt final del malbaratament dels recursos públics dels valencians.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

A continuació, continuem amb la nostra sessió de control, amb la pregunta que formularà el síndic de Ciudadanos al president el Consell.

Quan vosté vullga.